

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 136/25

V Lucemburku dne 11. listopadu 2025

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-19/23 | Dánsko v. Parlament a Rada (Přiměřené minimální mzdy)

Soudní dvůr potvrdil platnost převážné části směrnice o přiměřených minimálních mzdách v Evropské unii

Zrušil však ustanovení s kritérii, která musí členské státy se zákonnými minimálními mzdami povinně zohlednit při stanovování a aktualizaci těchto mezd, jakož i pravidlo, které brání snížení těchto mezd, pokud jsou předmětem automatické valorizace

Dánsko podalo k Soudnímu dvoru žalobu znějící na úplné zrušení směrnice o přiměřených minimálních mzdách v Evropské unii. Domnívalo se mimo jiné, že tato směrnice je v rozporu s rozdělením pravomocí mezi Unii a členské státy, neboť představuje přímé zasahování do určování odměn za práci v Unii a do práva sdružovat se, které podle Smluv spadají do vnitrostátní pravomoci. Soudní dvůr dal Dánsku za pravdu pouze částečně. Konstatoval zasahování tohoto druhu v případě dvou ustanovení směrnice, která jsou určena členskými státy se zákonnými minimálními mzdami a týkají se stanovování nebo aktualizace těchto mezd. Ve zbývajících částech Soudní dvůr žalobu Dánska zamítl, čímž potvrdil platnost převážné části dotčené směrnice.

Dne 19. října 2022 přijal unijní normotvůrce, tj. Evropský parlament a Rada, směrnici o přiměřených minimálních mzdách v Evropské unii¹. Za účelem zlepšení životních a pracovních podmínek v Unii tato směrnice stanovuje rámec, jehož cílem je mimo jiné zajistit přiměřenost zákonných minimálních mezd v členských státech s takovými mzdami a podporovat kolektivní vyjednávání o stanovování mezd.

Dánsko² podalo k Soudnímu dvoru žalobu znějící na úplné zrušení³ této směrnice.

Tvrdilo, že směrnice nerespektuje rozdělení pravomocí mezi Unii a členské státy, neboť představuje přímé zasahování do stanovování odměn za práci v Unii a práva sdružovat se, což jsou oblasti, které v souladu se Smlouvami⁴ nespádají do pravomocí Unie.

Soudní dvůr má za to, že **vynětí z pravomoci Unie stanovené Smlouvami v obou dotčených oblastech se nevztahuje na každou otázku mající nějakou spojitost s odměnou za práci nebo s právem sdružovat se**. Nevztahuje se ani na každé opatření, které v praxi může mít určitý dopad nebo účinky na úroveň odměn za práci. V opačném případě by některé pravomoci svěřené Unii za účelem podpory a doplnění činnosti členských států v oblasti pracovních podmínek⁵ ztratily svůj smysl. **Vynětí z pravomoci se tedy vztahuje pouze na přímé zasahování unijního práva** do určování odměn za práci a práva sdružovat se.

Po posouzení účelu a obsahu směrnice Soudní dvůr **shledal zasahování tohoto druhu pouze ve dvou konkrétních případech**.

Zprvé směrnice ukládá členským státům se zákonnými minimálními mzdami kritéria⁶, která musí zohlednit při stanovování a aktualizaci těchto mezd. Tímto způsobem **směrnice harmonizuje část složek zákonných minimálních mezd, a tím představuje přímé zasahování do určování odměn za práci**.

Zadruhé totéž platí pro **pravidlo, které brání snížení** zákonných minimálních mezd, pokud vnitrostátní právní

předpisy⁷ stanoví automatický mechanismus valorizace těchto mezd.

Soudní dvůr proto **zrušil ustanovení směrnice, která představují tato přímá zasahování unijního práva do určování odměn za práci**, která z tohoto důvodu nespádají do legislativní pravomoci Unie. Ve zbývající části žalobu Dánska zamítl.

Soudní dvůr zejména dospěl k závěru, že **směrnice nepředstavuje přímé zasahování unijního práva do práva sdružovat se**. K tomuto závěru dospěl zejména, pokud jde o ustanovení směrnice věnované „Podpoře kolektivního vyjednávání o stanovování mezd“, a to mimo jiné z důvodu, že toto ustanovení neukládá členským státům povinnost zajistit, aby se větší počet pracovníků stal členy odborových organizací. Soudní dvůr rovněž zamítl žalobní důvod Dánska vycházející z toho, že směrnice byla přijata na **nesprávném právním základě**⁸.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění rozsudku, a případně jeho shrnutí](#) jsou zveřejněny na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Traian Moga ☎ (+352) 4303 3732.

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

¹ [Směrnice Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2022/2041](#) ze dne 19. října 2022 o přiměřených minimálních mzdách v Evropské unii.

² Podporované Švédskem.

³ Podpůrně se Dánsko domáhalo zrušení čl. 4 odst. 1 písm. d) a čl. 4 odst. 2 směrnice, které se týkají podpory kolektivního vyjednávání za účelem stanovování mezd. Podle Dánska tyto články rovněž zasahují do pravomocí členských států.

⁴ Článek 153 odst. 5 SFEU.

⁵ Podle čl. 153 odst. 1 písm. b) SFEU.

⁶ Podle čl. 5 odst. 2 směrnice tato kritéria musí zahrnovat alespoň kupní sílu zákonných minimálních mezd s ohledem na životní náklady, obecnou úroveň mezd a jejich rozdělení, tempo růstu mezd, jakož i dlouhodobou vnitrostátní míru produktivity a její vývoj.

⁷ Článek 5 odst. 3 směrnice.

⁸ Na podporu svého žalobního důvodu znějícího na úplné zrušení směrnice Dánsko rovněž tvrdilo, že i když předmět směrnice spadá do pravomoci Unie, byl použit nesprávný právní základ. Mělo totiž za to, že jelikož se tato směrnice týká rovněž zastupování a kolektivní obrany zájmů zaměstnanců a zaměstnavatelů, měla být přijata Radou jednomyslně, byla však přijata kvalifikovanou většinou.